

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 170/2022-24

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej (sudkyňa spravodajkyňa) a zo sudcov Petra Molnára a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky

zastúpenej advokátom JUDr. Martinom Polákom, Poštová 14, Košice, proti postupu Okresného súdu Košice II pri rozhodovaní o jej žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu z 10. januára 2022 v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Tk 1/2020 takto

rozhodol:

1. Postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Tk 1/2020 pri rozhodovaní o žiadosti sťažovateľky o prepustenie z väzby na slobodu z 10. januára 2022 **boli porušené** základné práva sťažovateľky podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a jej právo podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Sťažovateľke **priznáva** finančné zadostučinenie v sume **500 eur**, ktoré **je** jej Okresný súd Košice II **povinný** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
3. Okresný súd Košice II **je povinný** nahradiť sťažovateľke trovy konania v sume **410,92 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 22. marca 2022 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky vo veci namietaného porušenia základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na urýchlené rozhodnutie o zákonnosti väzby podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“)

postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Tk 1/2020 (ďalej len „napadnuté konanie“).

2. Ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 170/2022-11 z 13. apríla 2022 prijal podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť sťažovateľky v celom rozsahu.

3. Z obsahu ústavnej sťažnosti, jej príloh a chronológie vykonaných procesných úkonov predloženej predsedom okresného súdu vyplýva, že sťažovateľka je väzobne trestne stíhaná pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, pričom väzba začala plynúť 28. júla 2019.

3.1. Okresný súd uznesením č. k. 6 Tk 1/2020 z 15. decembra 2020 zamietol žiadosť sťažovateľky o prepustenie z väzby na slobodu. Proti uzneseniu okresného súdu podala sťažovateľka sťažnosť, ktorú Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) zamietol uznesením č. k. 8 Tos 22/2021 zo 4. marca 2021. Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala sťažovateľka ústavnú sťažnosť, o ktorej ústavný súd nálezom č. k. I. ÚS 213/2021 zo 7. decembra 2021 rozhodol tak, že vyslovil porušenie základných práv sťažovateľky podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy a práva podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru uznesením krajského súdu, uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3.2. Sťažovateľka 10. januára 2022 podala okresnému súdu žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu, ku ktorej pripojila nález ústavného súdu č. k. I. ÚS 213/2021 zo 7. decembra 2021, a následne 11. januára 2022 bola na (už predtým nariadenom) hlavnom pojednávaní predsedom senátu okresného súdu k tejto žiadosti aj vypočutá, pričom senát konštatoval potrebu požiadania probačného a mediačného úradníka o prejednanie podmienok nahradenia väzby sťažovateľky kontrolou technickými prostriedkami (inštitút predbežného šetrenia) a zároveň predseda senátu uložil obhajcovi sťažovateľky okresnému súdu obratom doručiť potrebné podklady. Hlavné pojednávanie bolo odročené na 1. marec 2022. Obhajca sťažovateľky 12. januára 2022 predložil okresnému súdu potvrdenie o trvalom pobyte sťažovateľky.

3.3. Okresný súd 12. januára 2022 predložil krajskému súdu príslušný súdny spis na konanie v zmysle nálezu ústavného súdu č. k. I. ÚS 213/2021 zo 7. decembra 2021. Krajský súd následne uznesením č. k. 4 Tos 5/2022 zo 17. januára 2022 zrušil uznesenie okresného súdu č. k. 6 Tk 1/2020 zo 4. marca 2021 a okresnému súdu uložil, aby vo veci znova konal a rozhodol, pričom vec bola okresnému súdu vrátená 21. januára 2022.

3.4. Dňa 21. januára 2022 bolo expedované dožiadanie Okresnému súdu Michalovce na vykonanie predbežného šetrenia na účely preverenia možnosti uloženia kontroly rozhodnutia technickými prostriedkami zamýšľaného nahradenia väzby probačným dohľadom s primeranými obmedzeniami a povinnosťami. Dňa 16. februára 2022 bola okresnému súdu doručená správa o výsledku šetrenia. Záverečná správa o výsledku predbežného šetrenia bola 16. februára 2022 doručená okresnému súdu a 21. februára 2022 obhajcovi sťažovateľky, pričom z nej vyplýva, že sťažovateľka bola poučená o výkone kontroly technickými prostriedkami.

3.5. Hlavné pojednávanie nariadené na 1. marec 2022 bolo pre neprítomnosť sťažovateľky na základe lekárskej správy o jej zdravotnom stave odročené na 14. apríl 2022, pričom na požiadavku potreby rozhodnutia o väzbe sťažovateľky reagoval okresný súd tak, že je ešte potrebné sťažovateľku vypočuť k podmienkam výkonu kontroly technickými prostriedkami, a avizoval, že vzhľadom na to, že nedisponuje informáciou, kedy bude sťažovateľka schopná účasti na výsluchu k väzbe, rozhodne na hlavnom pojednávaní 14. apríla 2022. Po tom, čo sťažovateľka 2. marca 2022 podala sťažnosť na nečinnosť okresného súdu a zároveň oznámila, že kedykoľvek po 7. marci 2022 môže absolvovať úkony trestného konania, bol okresným súdom termín hlavného pojednávania presunutý zo 14. apríla 2022 na 29. marec 2022. Do podania ústavnej sťažnosti (t. j. do 22. marca 2022) nebolo o predmetnej žiadosti sťažovateľky o prepustenie z väzby na slobodu okresným súdom rozhodnuté.

3.6. Na hlavnom pojednávaní konanom 29. marca 2022 okresný súd právoplatne rozhodol o prepustení sťažovateľky z väzby na slobodu.

II.

Argumentácia sťažovateľky

4. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti v podstatnom namieta, že rozhodovanie okresného súdu o jej žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu z 10. januára 2022 trvalo (k okamihu podania ústavnej sťažnosti) viac ako 71 dní, pričom takáto dĺžka rozhodovania o žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu na jednom stupni je ústavne neakceptovateľná, keďže požiadavke neodkladnosti rozhodovania o žiadosti o prepustenie z väzby nezodpovedá lehota konania presahujúca na jednom stupni dobu jedného mesiaca a ani nečinnosť trvajúca týždne.

5. Podľa názoru sťažovateľky okresnému súdu nič nebránilo okamžite po doručení záverečnej správy probačného a mediačného úradníka o výsledku predbežného šetrenia rozhodnúť o jej žiadosti (bez jej opätovného výsluchu, ktorý nie je potrebné opakovať), resp. alternatívne (ak by bolo potrebné poučenie sťažovateľky) urýchlene nariadiť výsluch k predmetnej žiadosti sťažovateľky. Podľa jej názoru výsluch k žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu nie je viazaný na jeho vykonanie na hlavnom pojednávaní, a preto nie je ani z hľadiska skúmania dôvodnosti ďalšieho trvania väzby nevyhnutné nariadovať hlavné pojednávanie. Okresný súd teda mohol už po doručení záverečnej správy probačného a mediačného úradníka o výsledku predbežného šetrenia nariadiť termín výsluchu sťažovateľky a rozhodnúť o jej žiadosti. Okresnému súdu nič nebránilo po oznámení o zdravotnom stave sťažovateľky urýchlene nariadiť termín jej výsluchu kedykoľvek po 7. marci 2022. Vychádzajúc z uvedeného, sťažovateľka konštatuje, že neexistujú žiadne objektívne okolnosti, aby okresný súd nemohol o jej žiadosti rozhodnúť v primeranej lehote (kratšej než 71 dní) mimo hlavného pojednávania, resp. aby nebol (v prípade potreby) nariadený výsluch k tejto žiadosti, aj keď tento považuje za nadbytočný.

6. Na základe uvedeného sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní bolo porušené jej základné právo na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy a právo na urýchlené rozhodnutie o zákonnosti väzby podľa čl. 5

ods. 4 dohovoru, priznal jej primerané finančné zadost'ucinenie v sume 2 000 eur a náhradu trov konania.

III.

Vyjadrenie okresného súdu a replika s'ťažovateľky, k ústnemu pojednávaniu

III.1. Vyjadrenie okresného súdu:

7. V podaní doručenom ústavnému súdu 6. mája 2022 predseda okresného súdu po predložení chronológie vykonaných procesných úkonov k ústavnej s'ťažnosti v podstatnom uviedol, že okresný súd mohol o žiadosti s'ťažovateľky o prepustenie z väzby na slobodu z 10. januára 2022 rozhodnúť najskôr po rozhodnutí krajského súdu v zmysle označeného nálezu ústavného súdu, ktoré mu bolo doručené a spis vrátený 21. januára 2022. Vzhľadom na uvedené predseda okresného súdu konštatoval, že konanie o žiadosti s'ťažovateľky trvalo na okresnom súde od 21. januára 2022 do 29. marca 2022, pričom uviedol, že dôvodnosť doby trvania ponecháva na zvážení ústavného súdu.

7.1. Nadväzujúc na uvedené, predseda okresného súdu poukázal na celkovú personálnu situáciu okresného súdu z hľadiska počtu sudcov a zamestnancov súdu, pričom zdôraznil, že od roku 2010 až do súčasnosti je okresný súd súdom s najväčším počtom napadnutých, rozhodnutých a vybavených vecí v obvode krajského súdu.

7.2. Pokiaľ ide o s'ťažovateľkou požadované finančné zadost'ucinenie, predseda okresného súdu uviedol, že vo výnimočných prípadoch daných špecifickými okolnosťami, za ktorých všeobecný súd koná, môže enormná zaťaženosť všeobecných súdov hraničiaca s ich schopnosťou zabezpečiť v relevantnom čase (obvyklý) riadny chod orgánov verejnej moci predstavovať okolnosť hodnú osobitného zreteľa pri rozhodovaní o priznaní primeraného finančného zadost'ucinenia (IV ÚS 471/2012). Berúc do úvahy najmä charakter predmetu konania a všetky okolnosti daného prípadu, predseda okresného súdu konštatoval, že nepokladá za primerané s'ťažovateľkou požadované finančné zadost'ucinenie.

7.3. Predseda okresného súdu vo svojom podaní zároveň uviedol, že netrvá, aby ústavný súd konal o veci samej na ústnom pojednávaní, a súhlasil s upustením od neho.

III.2. Replika s'ťažovateľky:

8. Ústavný súd zaslal právnemu zástupcovi s'ťažovateľky vyjadrenie okresného súdu a oznámil mu, že má možnosť v lehote 5 dní od doručenia výzvy ústavného súdu sa k nemu vyjadriť. Výzva ústavného súdu bola právnemu zástupcovi s'ťažovateľky doručená prostredníctvom eDesk schránky, z ktorej si ju právny zástupca s'ťažovateľky prevzal 12. mája 2022. V stanovenej lehote ústavnému súdu nebolo doručené žiadne stanovisko právneho zástupcu s'ťažovateľky.

III.3. K ústnemu pojednávaniu:

9. Podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd v konaní o ústavnej sťažnosti upustiť od ústneho pojednávania, ak je na základe podaní účastníkov a spisov predložených ústavnému súdu zrejmé, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde vec prejednal a rozhodol bez nariadenia ústneho pojednávania, keďže na základe obsahu podaní dospel k záveru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

10. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľky je namietané porušenie jej základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy, resp. práva na urýchlené rozhodnutie o zákonnosti väzby podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní pri rozhodovaní o jej žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu z 10. januára 2022. Podľa názoru sťažovateľky k porušeniu ňou označených práv došlo tým, že okresný súd o jej žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu z 10. januára 2022 nerozhodol urýchlene, resp. bez meškania, keďže o predmetnej žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu nebolo do podania ústavnej sťažnosti (t. j. po 71 dňoch) okresným súdom rozhodnuté.

11. Z čl. 17 ods. 2 ústavy a čl. 5 ods. 4 dohovoru, ktorými sa zaručuje osobná sloboda, možno vyvodiť aj právo podať návrh na konanie, v ktorom by súd neodkladne alebo urýchlene rozhodol o zákonnosti väzby a nariadil prepustenie, ak je táto nezákonná (III. ÚS 7/00, II. ÚS 642/2017, I. ÚS 299/2019).

12. Ústavný súd už vo svojej judikatúre k rozhodovaniu všeobecných súdov o väzbe obvineného/obžalovaného uviedol, že aj keď sa jednotlivé lehoty z hľadiska požiadaviek neodkladnosti alebo urýchlenia posudzujú podľa všetkých okolností prípadu, spravidla lehoty rátané na mesiace sú príliš dlhé a nevyhovujú týmto požiadavkám (III. ÚS 7/00, I. ÚS 18/03). V tejto súvislosti ústavný súd konštatoval, že požiadavke, aby súd bezodkladne rozhodol o zákonnosti väzby v zmysle čl. 17 ods. 2 ústavy a čl. 5 ods. 4 dohovoru, nezodpovedá lehota počítaná na mesiace, ale na týždne. Tejto požiadavke preto spravidla nemôže zodpovedať lehota konania presahujúca na jednom stupni súdu dobu jedného mesiaca a ani nečinnosť trvajúca týždne (III. ÚS 126/05, III. ÚS 216/07, III. ÚS 147/2011, I. ÚS 299/2019).

13. Článok 5 ods. 4 dohovoru predstavuje *habeas corpus* ustanovenie dohovoru. Toto ustanovenie poskytuje zadržanej osobe právo aktívne sa domáhať súdneho preskúmania pozbavenia slobody [pozri rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) z 28. 10. 2003 vo veci Rakevich proti Rusku, sťažnosť č. 58973/00, bod 43].

14. Podľa judikatúry ESLP má mať väzba striktné obmedzené trvanie, a preto má byť zaručená možnosť jej kontroly v krátkych intervaloch. V texte čl. 5 ods. 4 dohovoru použitý anglický výraz

„*speedily*“ a francúzsky výraz „*bref délai*“ (v slovenskom preklade „urýchlene“) jasne indikuje, čo musí byť v danom prípade hlavným predmetom záujmu. Otázka rýchlosti rozhodovania sa musí posudzovať s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu (pozri rozsudok z 28. 11. 2000 vo veci Rehbock proti Slovinsku, sťažnosť č. 29462/95, bod 84).

15. Článok 5 ods. 4 dohovoru tým, že osobám pozbaveným slobody zaručuje právo iniciovať konanie, v ktorom môžu spochybniť zákonnosť pozbavenia slobody, dáva týmto osobám zároveň právo, aby po začatí takéhoto konania bolo súdom urýchlene rozhodnuté o zákonnosti pozbavenia slobody a nariadené jeho ukončenie, ak sa ukáže ako nezákonné (už citovaný Rehbock proti Slovinsku, bod 84; tiež I. ÚS 18/03). Vzhľadom na to, že „v stávke“ je osobná sloboda jednotlivca, zmluvný štát musí zabezpečiť, aby sa v konaní postupovalo tak rýchlo, ako je to možné (pozri rozsudok Veľkej komory vo veci Khlaifia a ďalší proti Taliansku z 15. 12. 2016, sťažnosť č. 16483/12, bod 131).

16. V súvislosti s rýchlosťou rozhodovania o väzbe EŠLP už judikoval, že nadmerná pracovná zaťaženosť sudcov a ani dovolenkové obdobie nemôžu ospravedlniť obdobia nečinnosti súdu (pozri rozsudok vo veci E. proti Nórsku z 29. 8. 1990, bod 66, rozsudok vo veci Bezicheri proti Taliansku z 25. 10. 1989, sťažnosť č. 11400/85, bod 25; tiež II. ÚS 642/2017).

17. Akékoľvek výnimky z požiadavky „rýchleho“ preskúmania vyplývajúce z čl. 5 ods. 4 dohovoru si vyžadujú striktný výklad (pozri rozsudok vo veci Lavrentiadis proti Grécku z 22. 9. 2015, sťažnosť č. 29896/13, bod 45).

18. Z vyjadrenia predsedu okresného súdu (bod 7) vyplýva, že konanie o sťažovateľkinej žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu z 10. januára 2022 trvalo na okresnom súde od 21. januára 2022 do 29. marca 2022, teda celkovo 68 (!) dní.

19. Ústavný súd konštatuje, že doba rozhodovania o žiadosti sťažovateľky o prepustenie z väzby na slobodu z 10. januára 2022 predstavovala na okresnom súde podstatne viac ako mesiac, čo už na prvý pohľad signalizuje neprimeranú dĺžku konania o väzbe.

20. Predseda okresného súdu poukázal v súvislosti s dĺžkou napadnutého konania na okresnom súde na celkovú personálnu situáciu okresného súdu z hľadiska počtu sudcov a zamestnancov súdu. Zároveň nepoukázal na žiadnu skutočnosť, ktorú by pri vyhodnocovaní postupu okresného súdu bolo možné pripísať na ťarchu sťažovateľky.

21. V nadväznosti na túto argumentáciu dáva ústavný súd do pozornosti záväzky vyplývajúce pre Slovenskú republiku z dohovoru, pričom EŠLP konštantne judikuje, že zmluvné štáty si majú právny poriadok organizovať tak, aby súdy mohli naplniť rôzne požiadavky, ktoré z dohovoru vyplývajú. Je zodpovednosťou štátu a úlohou súdov zabezpečiť organizáciu práce tak, aby sa väzobné konanie viedlo čo najrýchlejšie (pozri rozsudok Veľkej komory vo veci Khlaifia a ďalší proti Taliansku z 15. 12. 2016, sťažnosť č. 16483/12, bod 131). Ich úlohou je preto prijať potrebné

administratívne opatrenia na zabezpečenie rýchleho vybavenia naliehavých vecí, obzvlášť v prípadoch týkajúcich sa osobnej slobody jednotlivca, a to aj počas dovolenkového obdobia či napriek nadmernej pracovnej zaťažnosti sudcov (pozri už citované rozsudky E. proti Nórsku a Bezicheri proti Taliansku, tiež II. ÚS 642/2017, kde ústavný súd neakceptoval „*mimoriadnu rodinnú udalosť*“ ako relevantnú okolnosť, ktorá by mohla ospravedlniť celkové predĺženie väzobného konania).

22. Vo vzťahu k napadnutému postupu okresného súdu ústavný súd konštatuje, že úlohou okresného súdu bolo zabezpečiť organizáciu práce tak, aby personálna situácia na okresnom súde nepredlžovala napadnuté rozhodovanie o väzbe. Ústavný súd akceptuje, že objektívne okolnosti na strane súdu nemožno vylúčiť, avšak ich dôsledky nemôže znášať obvinený či obžalovaný (sťažovateľ). Riešenie takejto situácie spočíva v organizácii práce súdu a konkrétneho sudcu.

23. Uvedomujúc si záväzky Slovenskej republiky plynúce z dohovoru, ústavný súd konštatuje, že okresný súd svojím postupom v napadnutom konaní nevyhovel prísnyim požiadavkám na urýchlenosť väzobného konania vyplývajúcim z čl. 5 ods. 4 dohovoru, ako aj z čl. 17 ústavy, a preto ústavný súd rozhodol, že okresný súd v napadnutom konaní porušil sťažovateľkine základné práva podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy a právo podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

V.

Primerané finančné zadosťučinenie

24. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže priznať sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, ak o to požiadal. Z § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

25. Sťažovateľka sa domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 2 000 eur, pričom poukazuje, že napriek konštatovaniu porušenia jej práv predchádzajúcim nálezom ústavného súdu, nie je badateľná snaha okresného súdu o čo najskoršie rozhodnutie o jej väzbe, a preto považuje priznanie finančného zadosťučinenia za primerané a dôvodné a len samotné deklarovanie porušenia označených práv za nedostačujúce.

26. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04, III. ÚS 10/02, I. ÚS 257/08). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných aj EŠLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

27. Ústavný súd považoval sťažovateľkou požadovanú sumu finančného zadosťučinenia za neprimeranú a na tomto mieste pripomína, že ESELP akceptuje priznávanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume, ktorá nie je neprimeraná, hoci by bola nižšia než suma priznávaná ESELP (porovnaj Ivan a Martin Medić proti Chorvátsku, rozhodnutie z 5. 2. 2009, č. 55864/07; Roje proti Chorvátsku, rozhodnutie z 25. 6. 2009, č. 8301/06).

28. Vzhľadom na konštatované porušenie označených práv sťažovateľky postupom okresného súdu v napadnutom konaní, berúc do úvahy najmä charakter predmetu konania, obdobie právnej neistoty sťažovateľky a všetky okolnosti daného prípadu, majú na pamäti, že cieľom priznania primeraného finančného zadosťučinenia je len zmiernenie ujmy pociťovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou, ústavný súd považoval priznanie sumy 500 eur za finančné zadosťučinenie primerané konkrétnym okolnostiam napadnutého konania (bod 2 výroku tohto nálezu).

VI.

Trovy konania

29. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti požiadala ústavný súd o priznanie náhrady trov konania, ktoré jej vznikli v súvislosti s jej právnym zastúpením v konaní pred ústavným súdom.

30. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

31. Predmet sporu pred ústavným súdom nie je možné oceniť peniazmi. Ústavný súd vo veci sťažovateľky viedol jedno konanie na základe jednej ústavnej sťažnosti podanej sťažovateľkou. Ústavný súd pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľky vychádzal z príslušných ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

32. Ústavný súd priznal sťažovateľke úhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby v roku 2022 (prevzatie a príprava zastúpenia; podanie ústavnej sťažnosti). Základná sadzba tarifnej odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2022 je v sume 193,83 eur a hodnota režijného paušálu je v sume 11,63 eur.

33. Ústavný súd priznal sťažovateľke náhradu trov konania za 2 úkony právnej služby v roku 2022 spolu v sume 387,66 eur (2 úkony × 193,83 eur) a dvakrát režijný paušál spolu v sume 23,26 eur (2 × 11,63 eur). Celková suma náhrady trov konania tak predstavuje sumu 410,92 eur (bod 3 výroku tohto nálezu).

34. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového

poriadku) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

35. V zmysle § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia poslednému z účastníkov konania pred ústavným súdom.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. júna 2022

Jana Laššáková
predsedníčka senátu